

fer sættes tilside, og der ikke kræntes noget Ansvar, som vi ikke have paataget os at bære, jeg ikke tror, at vi kunne sætte tilside, og derfor er det, jeg stemmer for Forslaget, og jeg vil fraraade at stemme for Udvalgs Medsættelse. Det betyder kun en anden Form for Forsættelse af Forslaget.

H. P. Jensen: Jeg vil kun bemærke til den ærede sidste Taler, at jeg aldrig har stemt for længere udgaaende Øvelser, og jeg har hvert Aar, naar det har været bragt i Forslag, til mine Meningsættelser i Finantsudvalget udtalt mig for, at de ikke burde holde stærkt paa denne Øvelse. Jeg skal ikke komme ind paa Grundene hertil; men een Grund kan jeg dog sige, at, naar det har været sig, at man hvert Aar skal kæmpe paa Finantsloven om Bevillingerne, maatte man paa Forhaand se, hvilke Bevillinger det var ønskeligt at faae, hvilke Bevillinger man kunde offre, fordi man ikke kunde vente at faae dem alle, og Bevillingen til den udgaaende Øvelse stod da mellem dem, jeg mente kunde offers. Naar det ærede Medlem forlante af mig, at jeg skulde have taget Ordet for at oplyse Forsamlingen om, hvorledes det hang sammen med de udgaaende Øvelser, maa jeg finde det ørkesløst; thi, naar det af et Flertal i Finantsudvalget er regtet at indstille de udgaaende Øvelser til Thinget, veed jeg ikke, at der er nogen yderligere Grund for mig til at støtte en saadan Indstilling, da Erfaringen jo har vist, at saadanne Indstillinger altid vedtages.

Bojsen: Jeg misunder ikke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) hverken Pæren eller Øblet, jeg sætter ikke stor Pris paa nogen af dem. Men jeg vil kun rette en mærkelig Opfattelse fra det ærede Medlems Side i statsøkonomisk Henseende. Han gjorde nemlig den Betragtning gjældende, at det var ikke nogen Ødelæggelse at nedtrampe Kornet paa Marken, naar den Vedkommende kun fik Erstatning derfor; men statsøkonomisk betragtet er jeg ikke istand til at fatte det. Betalingen for Ødelæggelsen spiller i den Henseende aldeles ingen Rolle. Hvad der er ødelagt, er ødelagt — jeg tror, at jeg har Ret til at betegne det saaledes — og det er ikke godt at faae gjort Krigsvæsenet mere ødelæggende, end det i Forveien er. Jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem forstod ved, at Tiden affortedes med det Samme for nogle andre, om det er at forstaa saaledes, at det ærede Medlem mener, at Leirtiden overhovedet skulde ende 14 Dage tidligere end efter de nugældende Bestemmelser, og det øvrige Mandstabs altsaa hjemsendes 14 Dage før, hvis det er det ærede Medlems Mening, tror jeg ikke, at han er i Overensstemmelse med den meget ærede Krigsminister. Det vil i alt Fald være i Strid med Herordningen. Det tjenstdygtige Mandstabs bliver iøvrigt jo kun hjemsendt

ved Leirtidens Ophør. Men hvis der er nogen Forskjel i Opfattelsen, — som mulig kunde give Plads for nogen Misforstaaelse, var det vist heldigt, at den kunde blive oplæret.

Dinesen: Da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stillede sit Forslag til Finantsloven om at give en Bevilling til disse langt udgaaende Øvelser og samtidig gjøre et Afdrag i de øvrige Leirudgifter, beregnet efter, hvad der kunde afdrages for 15 Dages Tjeneste for Mandstabet, trode jeg, at det var et af de Forslag, som det ærede Medlem og Medlemmer fra hans Side ikke saa sjældent have fremsat her, men som have deres største Betydning uden for denne Sal, som ikke just ere stillede i den Forvisning, at det er Noget, der kan gjenneføres i begge Thing og accepteres af Regjeringen, men at det er Forslag, der kunde have deres Vægt ved politiske Møder og i det Hele ved den politiske Kamp, som føres udenfor denne Sal. Da jeg kun antog dette, var det med nogen Overraskelse, at jeg senere erfarede, at den høitærede Krigsminister vilde indbringe et Forslag her i Thinget, der i det Væsentlige svarede til det, som var stillet til Finantslovens 3die Behandling af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og at den høitærede Krigsminister saaledes havde adopteret det Forslag, som var stillet af det nævnte Medlem, men som faldt bort under Forhandlingen. Nu sagde det ærede Medlem, at han hellere faae, at vi, om vi vare imod dette Forslag, rent ud erklærede, at vi vilde stemme imod Overgang til 2den Behandling, fremfor at sende det til et Udvalg, hvorfra han forment, det ikke kom tilbage. Jeg vil sige det ærede Medlem, at, dersom jeg kunde opnaa, at han vilde følge som Regel, hvor han staar overfor et Forslag, han ikke ønsker fremmet, saa aabent og lige ud at stemme imod dets Overgang til 2den Behandling og videre Fremme fremfor at begrave det i et Udvalg, saa skulde jeg gerne føie det ærede Medlem i dette ene Tilfælde (Berg; Sjør det!) Ja, det skal jeg gerne, naar jeg til Gjengæld kan opnaa, at det ærede Medlem ikke i Fremtiden stemmer for at sende Forslag i Udvalg, som han ønsker begravede eller ikke ønsker fremmede i den Samling, hvori de ere indbragte (Berg; Jeg ønsker altid Sagerne fremmede). Erfaringen synes ikke at tale i den Retning. Denne Sag om de større udgaaende Øvelser blev reist første Gang paa det Finantslovsforslag, der blev forelagt i Efteraaret 1876; den blev forhandlet i Udvalget og tiltraadt af det Mindretal, hvortil jeg hørte, men havde hele Flertallet imod sig. Heri Thinget nød Sagen intet Forsvar fra noget Medlems Side, end ikke Ordføreren for Mindretallet traadte op og forsvarede den. Der var ikke fra Udvalges Side stet nogen Forespørgsel til Ministeriet, men uopfordret tilfillede Ministeriet Udvalget en For-